

[Undervisningsministeren.]

Maa jeg i denne Forbindelse rette nogle Misforstaaelser, som er fremme. Jeg ser bl. a. i det Nummer af „Folkeskolen“, der er kommet i Dag, at der er en Indsender, som ganske har misforstaaet denne Bestemmelse, idet han fuldkomment overser, at ved den nye „§ 8“ forener vi i dette Lovforslag § 18 i Skoleloven af 1904 og § 8 i Skolelønningensloven af 1908, ganske som man gør det i Sønderjylland. Jeg har nøje fulgt den sønderjydske Lovgivning paa dette Omraade, saadan som den ogsaa her er enstemmig vedtaget af den danske Rigsdag, og dér har de en Undersøgelse, det har vi ikke nu; her har vi en Undersøgelse gennem et upartisk Element, det er Fremskridtet, saa hvad der er kommet frem fra den Indsender var — det sagde det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen ikke, han fæstede sig kun ved dette ene Punkt — en fuldkommen Misforstaaelse af det hele. Denne „§ 8“, som har et andet Paragrafnummer i Lovforslaget — § 32 — er som den nuværende § 19 i den sønderjydske Skolelov af 1923 en Sammendragning af § 8 i 1908-Loven og § 18 i 1904-Loven.

Det ærede Medlem kom meget kortelig ind paa de københavnske Forhold, som han erkendte ikke at have saa nøje Kendskab til. Han spurgte, hvilken Indflydelse Forældrene vilde faa paa Lærerkaldelsen og Afskedigelsen. I København har Skoledirektionen, det, jeg nu kalder Skoleraadet, den fulde Myndighed til Antagelse og Afskedigelse af Lærere, og her faar Forældrene en Indflydelse, de ikke hidtil har haft, idet de faar tre Medlemmer i Skoleraadet; de faar $\frac{1}{3}$, og kan de forenes med f. Eks. blot to af Borgerrepræsentationens Medlemmer, har de Flertal og den fulde Myndighed med Hensyn til Ansættelse og Afskedigelse.

Det ærede Medlem kom saa ligesom enkelte andre Talere ind paa Tilsynet med den private Skole. Dér havde jeg ikke ventet mig nogen væsentlig Kritik, fordi jeg dér, som jeg oplyste ved Fremstættelsen, i alt væsentligt, kun med enkelte Udvidelser i friskolevenlig Retning, følger den store Skolekommissions Forslag, som igen fulgte Kultusminister Appels Forslag, der paa dette Punkt blev Folketingets Forslag og for Resten ogsaa Landstingets, som igen fulgte Tilsynskommissionen af 1909, og som den danske Friskoleforening den Gang enstemmig gav sin Tilslutning. Jeg havde da ikke ventet megen Kritik paa dette Punkt fra denne Side. Men nu er det rigtigt nok, at der foreligger en Henvendelse fra de nu-

værende Friskoleledere om en anden Ordning. Det kan man naturligvis tale om.

Det ærede Medlem nævnte Hjemmeundervisningen og savnede et Punkt derom. Det savnedes ogsaa i Kultusminister Appels Forslag i Samlingen 1911, men ud fra den samme Betragtning, som Ministeriet har anstillet, at det har vi Lovgivning om, nemlig Loven af 1855 om Hjemmeundervisningstilsynet: Tilsynet hører ind under Skolekommissionen, det bliver altsaa under Skole-nævnet. Men det er rigtigt nok, at Folketinget i 1912 indsatte en ny Paragraf i Appels Forslag, og den blev med en lille sproglig Ændring ogsaa vedtaget i Landstinget. Den lyder saadan, det var § 38:

„Børn i 7—14. Aars Alderen, som undervises i Hjemmet, er forpligtede til, naar saadant forlanges, at møde til en aarlig Eksamen i en af Kommunens offentlige eller private anerkendte Skoler. Fremlægges der Attest fra en Præst i Folkekirken eller for en evangelisk luthersk Frimenighed (jfr. Lov Nr. 71 af 1. April 1911) om, at de ere forsvarligt underviste i Religion, kan der, hvis Forældrene ønske det, kun kræves Overhøring i Læsning, Skrivning, Regning og skriftlig Dansk.“

Her er altsaa dette lille gejstlige Element, som jeg tror det ærede Medlem lige nævnte i Gaar, og som ogsaa er blevet staaende i mit Forslag, i nøje Overensstemmelse med den store Skolekommissions Indstilling, paa dette ganske særlige Punkt: Fritagelse for Eksamen, naar en Præst i Folkekirken eller for en anerkendt evangelisk-luthersk Frimenighed træder i Stedet. Men om en saadan Tilføjelse til Forslaget skal jeg naturligvis ogsaa med Glæde være villig til at forhandle, hvis man ønsker det.

Maa jeg i denne Sammenhæng, naar jeg taler om den private Skole, gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Kammersgaard. Jeg kan for Resten — fordi jeg i alt væsentligt er færdig med det Svar, jeg har at give det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, der er vist kun en lille Slutningsbemærkning tilbage — maaske med det samme svare det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, som jo i det store og hele var særdeles tilfreds med Forslaget, men som nævnte den Instruks, der kan gives af Skolenævnet, kan gives.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, at dér har jeg fulgt den store Skolekommissions Indstilling, bl. a. ogsaa det ærede Medlem Hr. Kammersgaards. Det er nøjagtigt, hvad den store